

8 NOIEMBRIE: PRĂZNUIREA SFINŢILOR ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIIL ŞI AL TUTUROR CEREŞTILOR PUTERI

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, ca să ne păziţi pe noi, cei ce cădem cu stăruinţă şi strigăm : Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte Mai – mari peste cetele Puterilor celor de sus .
(*Troparul Soborului Sf.Arhangheli Mihail şi Gavriil*)

Mai aveam cam cinci luni până să văd lumina zilei. Stăteam confortabil şi lipsită de griji în pântecul mamei. Era în toamna anului 1951, în luna noiembrie, de ziua Sfinţilor Arhangheli.

Pasionat de vânatoare, încă din seara precedentă, tata a plecat cu alţi doi vânători tocmai la Ghidigeni, pe lângă Galaţi, unde trebuiau să se întâlnească cu alţi vânători, căci se deschisese sezonul la iepuri. Trenul vechi, de pe vremea războiului, hodorogind a ajuns spre dimineaţă la gara unde era locul de întâlnire. Unul din cei doi luându-şi din maşină arma, a încărcat-o şi... ca din întâmplare arma s-a descărcat în burta tatălui meu. Acesta a căzut la pământ într-o baltă de sânge. Văzând aceasta, omul a luat-o la fugă şi s-a urcat în trenul care tocmai pleca din gară. Nimeni nu l-a mai văzut de atunci. Celălalt vânător, care fusese plecat după ţigări, văzându-şi camaradul aproape mort l-a urcat în maşină şi l-a dus la spital, la Tecuci. De acolo a plecat să o aducă pe mama să-l ia acasă să-l îngroape, căci se părea că nu va mai trăi mai mult de câteva ore. Au ajuns la spital în seara zilei de 8 noiembrie (hramul de cununie al părinţilor mei). Era lipsă mare de personal, aşa că medicul i-a spus mamei:

- Mergi, femeie, la morgă şi spune-i infermierului să vină cu targa căci omul matale e gata.

Curtea spitalului era cufundată în întuneric, era frig şi doar fulgii răzleţi de nea luminau discret seara tristă de noiembrie.

Deodată o haită de câini au înconjurat-o mârâind supăraţi. Aproape paralizată de spaimă, cazu în ghenunchi şi cu mâinile împreunate a rugăciune a început să murmure printre lacrimi:

"- Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine şi copilăşul din pântecul meu. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, roagă-te la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ai milă de viaţa care creşte în mine şi de copilăşii mei de acasă, iar dacă voia Ta este ca bărbatul meu să moară şi să mă lase singură mai bine lasă câinii aceştia să mă sfâşie. În mâinile Tale sunt, Doamne!". Ca prin minune câinii au început să-i lingă mâinile. Prinţând curaj s-a ridicat de jos. Fără să-i mai fie teamă a alergat spre uşa de la morgă şi împreună cu infermierul s-au înapoiat în spital ca să-l ia pe tata cum spusese medicul.

Aici mare zarvă! Intrând în salon, îl vede pe tata cu ochii deschişi. Cu glasul stins îi spuse:

- Femeie, să ştii, că m-am întors din morţi.

Pentru noi, ziua de 8 noiembrie este foarte specială! Părinţii ne-au pus hramul de cununie tot Sfinţii Arhangheli, ne-am botezat copii cu numele acestora şi am pus numele de Mihail sau Gabriel copiilor botezaţi de noi. Tot în preajma acestei sărbători tata şi-a dat obşteşcul sfârşit.

Dorina Stoica